

Voorzitter,

Piet heeft in de loterij een miljoen gewonnen. Hij vertelt het aan zijn buurman Karel. 'Ik heb een miljoen gewonnen. Toen ik het hoorde, ben ik naar mijn baas gegaan en heb gezegd dat hij een vreselijke kerel is en dat hij in de stront kan zakken. Daarna heb ik mijn ontslag ingediend. Ik hoef niet meer te werken.'

Een week later spreken Piet en Karel elkaar weer. Karel zegt: 'Dat is toevallig! Ik heb in diezelfde loterij een half miljoen gewonnen. Ik heb je voorbeeld gevolgd. Ik ging naar mijn baas, zei dat hij een vreselijke kerel is en dat hij in de stront kan zakken. En dat ik voortaan parttime ga werken.'

Voorzitter, een maand of wat geleden wilde Lokaal alle beschikbare woningen in de dorpen van Meierijstad nog afsluiten voor wie daar niet is geboren en getogen. Later is de motie aangepast. Toen ging het over zoiets als de helft van de huizen. En sinds eergisteren om 25 procent. En ging het eerst om koop en huur, nu nog alleen om koopwoningen en kavels. Wie niet in, pak hem beet, Erp is geboren kon achtereenvolgens helemaal, voor de helft en nu voor een kwart in de stront zakken.

Mocht u mijn grapje niet heel leuk vinden en toch willen lachen: bekijk en beluister de band van de commissievergadering van vorige week. Met zijn scherpe vragen wist de heer Hobert heel vilein en ontzettend grappig de bodem onder het voorstel van Lokaal weg te slaan. En toen moesten de net zo scherpe vragen van mevrouw Ogut nog komen.

Voorzitter, Hart begrijpt dat Lokaal een daad wil stellen. Toen de fractie per ongeluk ontstond moest er zoiets als een bestaansrecht worden bedacht. Het werd wonen. Dat was niet zo handig, want ook de andere negen fracties zijn voorstander van genoeg en betaalbare huizen voor iedereen. Wat het nog onhandiger maakte: de enige daad die Lokaal daarna stelde was een contraproductieve: een streep door de zo gewaardeerde en budgettaire neutrale stimuleringsregeling voor sociale huurwoningen.

'Voor je het weet is het maart 2022', moeten de raadsleden van Lokaal tegen elkaar hebben gezegd. 'We moeten met iets komen en snel.'

Dat iets werd een motie die al net zo contraproductief is. Stel dat het zou kunnen, het gedeeltelijk afsluiten van de woningvoorraad voor zij die niet van hier zijn... en stel dat andere dorpen en gemeenten dat kopiëren. En stel vervolgens dat u een jongedame uit Erp bent, een baan vindt in Hellevoetsluis en daar dus wil gaan wonen. Pech.

En dan zijn er dus nog de tegenwerpingen van mevrouw Ogut en de heer Hobert. De reactie 'De antwoorden moeten uit het onderzoek komen' is te gemakzuchtig. Je mag toch verwachten dat de schrijvers van de motie meer hebben gedaan dan de dorpsraad in Erp gierend enthousiast maken? Je mag toch verwachten dat ze zelf wat hebben uitgezocht? Over hoe je bepaalt of iemand Erpenaar is of niet – en hoe beschaafd het is om zoiets vast te stellen. En dan is er nog de vraag waar het buitengebied van Erp ophoudt en dat van Keldonk begint.

Mochten dat vragen zijn die het College maar moet uitzoeken, dan heeft Hart nog wel wat ideeën over moties. Zoals: 'We roepen het College op onderzoek te doen om alle armoede op te heffen', 'We vragen het College om te onderzoeken of windturbines op bedrijfsdaken kunnen worden geplaatst' en 'Kan het College bekijken of we allemaal de loterij kunnen winnen, zodat alle werkgevers in de stront kunnen zakken en we niet meer hoeven te werken.'

Mochten die moties het allemaal niet redden, geen nood. We zullen de dorpsraad van Erp laten weten dat we enorm ons best hebben gedaan en dat die andere fracties niks willen doen voor Erp.

We hebben geen vragen, voorzitter.